

Sygn. akt II Cz 374/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 czerwca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Sądu Okręgowego Dariusz Iskra (sprawozdawca)

Sędziowie: Sędzia Sądu Okręgowego Andrzej Mikołajewski

Sędzia Sądu Okręgowego Tomasz Lebowa

po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2013 roku w Lublinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku M. S.

z udziałem J. S.

o zniesienie współwłasności nieruchomości

na skutek zażalenia M. S. na postanowienie Sądu Rejonowego Lublin – Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku z dnia 16 stycznia 2013 roku, sygnatura akt I Ns 1543/11

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że oddalić wniosek J. S. o zawieszenie postępowania.

Sygn. akt II Cz 374/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16 stycznia 2013 roku Sąd Rejonowy Lublin – Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku postanowił zawiesić postępowanie w sprawie I Ns 1543/11 (k. 166).

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Rejonowy wskazał, że we wniosku wszczynającym niniejsze postępowanie M. S. domagała się zniesienia współwłasności nieruchomości lokalowej położonej w Ł. przy ul. (...), dla której Sąd ten prowadzi księgę wieczystą nr (...), przy czym równocześnie przed tym Sądem toczy się postępowanie o podział majątku wspólnego, którego przedmiotem jest także prawo do wskazanego wyżej lokalu.

W dalszej części uzasadnienia Sąd Rejonowy przytoczył treść przepisu art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. i wskazał, że wynik postępowania o podział majątku wspólnego obejmującego prawo do przedmiotowego lokalu mieszkalnego rzutuje na ocenę tytułu prawnego do tego samego lokalu wnioskodawczyni i uczestnika, bowiem ocena, iż prawo do niego powstało w czasie trwania wspólności majątkowej małżeńskiej i podlega podziałowi w ramach postępowania w sprawie I Ns 58/12, wpływa na tok postępowania o zniesienie współwłasności.

Wobec powyższego Sąd pierwszej instancji zawiesił postępowanie w sprawie na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c.

*

Na postanowienie z dnia 16 stycznia 2013 roku zażalenie złożyła M. S., wnosząc o jego uchylenie i nadanie biegu sprawie (k. 171-172).

*

W odpowiedzi na zażalenie J. S. wniósł o oddalenie zażalenia w całości i zasądzenie na swoją rzecz od wnioskodawczyni – w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie – kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości określonej według norm przepisanych.

*

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne.

Przepis art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. stanowi, że sąd może zawiesić postępowanie z urzędu, jeżeli rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku innego toczącego się postępowania cywilnego.

Przepis art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. ma odpowiednie zastosowanie w postępowaniu nieprocesowym (art. 13 § 2 k.p.c.).

Wskazana w art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. podstawa zawieszenia postępowania zachodzi, gdy mające zapasć w innej sprawie orzeczenie będzie mogło mieć decydujące znaczenie dla orzeczenia w sprawie, w której zawiesza się postępowanie. Z prejudycjalnością mamy do czynienia wtedy, gdy wynik postępowania cywilnego zależy od wyniku innego postępowania (cywilnego, karnego lub administracyjnego), gdyż przedmiot postępowania prejudycjalnego stanowi element podstawy faktycznej rozstrzygnięcia sprawy w postępowaniu cywilnym. Innymi słowy, inne, toczące się równolegle postępowanie musi być tego rodzaju, że orzeczenie, które w nim zapadnie stanowić będzie przesąd do rozpoznawanej sprawy.

Podkreślić jednak należy, że względy celowościowe nie uzasadniają zawieszenia postępowania w sprawie do czasu zakończenia postępowania w innej sprawie, gdy sąd może samodzielnie dokonać ustaleń niezbędnych do rozstrzygnięcia sprawy bez potrzeby oczekiwania na rozstrzygnięcie innej sprawy. Tym bardziej nie stanowi podstawy do zawieszenia postępowania na zasadzie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. to, że w obu toczących się równolegle sprawach poczynione powinny być ustalenia dotyczące tych samych faktów, czy też dokonana wykładnia tych samych przepisów prawa na tle tego samego stanu faktycznego.

Przechodząc do rozpoznania niniejszej sprawy wskazać należy, że postępowanie prowadzone przez Sąd Rejonowy Lublin – Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku w sprawie I Ns 58/12, które toczy się z wniosku J. S. o podział majątku wspólnego J. S. i M. S., zostało wszczęte w toku sprawy o zniesienie współwłasności lokalu przy ul. (...) w Ł., stanowiącego odrębną nieruchomość, dla której prowadzona jest księga wieczysta nr (...).

Odpis wniosku w sprawie I Ns 1543/11 o zniesienie współwłasności lokalu stanowiącego odrębną nieruchomość doręczony został uczestnikowi w dniu 25 października 2011 roku (k. 21) i z tą chwilą w sprawie tej powstał stan sprawy w toku (art. 192 pkt 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

Wniosek w sprawie I Ns 58/12 został wniesiony do Sądu Rejonowego Lublin – Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku już w 2012 roku, w więc po doręczeniu odpisu wniosku w sprawie I Ns 1543/11.

Pomiędzy sprawą I Ns 58/12 o podział majątku wspólnego J. S. i M. S. oraz sprawą I Ns 1543/11 nie ma związku, o którym mowa w art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Wniosek złożony w sprawie I Ns 1543/11 przez M. S. dotyczy zniesienia współwłasności nieruchomości lokalowej przy ul. (...) w Ł.. Odrębna własność tego lokalu powstała po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej M. S. i J. S..

Małżeństwo tych osób zostało rozwiązane wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 25 listopada 2002 roku, wydanym w sprawie III C 1176/02. Wyrok ten uprawomocnił się z dniem 16 grudnia 2002 roku (k. 43 – odpis wyroku).

Na podstawie umowy z dnia 21 grudnia 2009 roku, zawartej w formie aktu notarialnego, Repertorium (...), doszło do ustanowienia odrębnej własności lokalu, co do którego wcześniej małżonkom S. przysługiwało spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu (k 36-38v). Do ustanowienia odrębnej własności lokalu i przeniesienia tej własności na M. S. i J. S. przez Spółdzielnię Mieszkaniową im. (...) w Ł. doszło na podstawie art. 12 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 roku o spółdzielniach mieszkaniowych.

Nieruchomość lokalowa została nabyta przez byłych małżonków S. na współwłasność w częściach ułamkowych (po 1/2 części przez każde z nich), a prawo własności wpisane zostało w założonej dla tej nieruchomości księdze wieczystej nr (...) (k. 17-19).

Lokal mieszkalny stanowiący odrębną nieruchomość został nabyty przez M. S. i J. S. po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej, w więc nie wchodzi w skład majątku, który był objęty tą wspólnością. Z chwilą nabycia odrębnej własności lokalu przy ul. (...) w Ł. wygasło spółdzielcze lokatorskie prawo do tego lokalu.

Rozstrzygnięcie wniosku o podział majątku wspólnego, złożonego w sprawie I Ns 58/12, jeżeli nawet obejmuje on jako przedmiot podziału spółdzielcze lokatorskie prawo do przedmiotowego lokalu, nie ma żadnego wpływu na rozstrzygnięcie sprawy I Ns 15443/11 o zniesienie współwłasności rzeczy (lokalu stanowiącego odrębną nieruchomość), która została nabyta po ustaniu wspólności majątkowej.

Brak jest zatem jakichkolwiek podstaw faktycznych do zawieszenia postępowania na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Gdyby natomiast w sprawie I Ns 58/12 złożony został wniosek o zniesienie współwłasności nieruchomości lokalowej przy ul. (...) w Ł., to taki wniosek powinien zostać odrzucony w tej sprawie i w tym zakresie przez Sąd na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Kwestią całkowicie odrębną jest możliwość dochodzenia w sprawie I Ns 58/12 roszczeń o zwrot nakładów z majątku odrębnego któregośkolwiek z byłych małżonków S. na ich majątek wspólny, czy też nakładów z majątku wspólnego na majątek odrębny któregośkolwiek z małżonków, jak również ewentualna możliwość połączenia spraw I Ns 15443/11 i I Ns 58/12 na podstawie art. 219 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. do ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia, przy zachowaniu samodzielności jurysdykcyjnej każdej ze spraw.

Mając na uwadze powyższe rozważania, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. i w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy postanowił zmienić zaskarżone postanowienie i oddalić wniosek J. S. o zawieszenie postępowania.

*

Sąd Okręgowy nie rozpoznawał zawartego w odpowiedzi na zażalenie wniosku o zasądzenie kosztów według norm przepisanych. Postanowienie Sądu Okręgowego rozstrzygające o zażaleniu wnioskodawczyni nie jest postanowieniem kończącym sprawę w instancji, dlatego też Sąd nie rozstrzyga w nim o kosztach postępowania zażaleniowego. Koszty postępowania zażaleniowego zostaną rozliczone w orzeczeniu kończącym sprawę w pierwszej instancji w ramach rozstrzygnięcia o kosztach postępowania (art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

*

Z tych wszystkich względów i na podstawie przytoczonych wyżej przepisów Sąd Okręgowy orzekł jak w postanowieniu.